



Comisia pentru petiții

1.8.2024

## COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

**Subiect:** Petiția nr. 0433/2024, adresată de V.K., de cetățenie neerlandeză, privind modificarea procedurii de contestare a refuzului de acordare a unei vize Schengen

### 1. Rezumatul petiției

Petiționarul își exprimă obiecțiile cu privire la norma UE conform căreia contestațiile împotriva deciziilor autorităților naționale privind vizele de scurtă ședere, care au fost adoptate în baza regimului reprezentării consulare în scopul acordării vizelor (în situațiile în care un stat membru nu are o reprezentanță într-o țară, procedura de acordare a vizelor este tratată de un alt stat membru), sunt soluționate de autoritățile din țara care a examinat și/sau a decis cu privire la cererea de acordare a vizei. El explică faptul că locuiește în Țările de Jos și că membri ai familiei sale care locuiesc în Armenia au solicitat o viză de turist neerlandeză pentru a-l putea vizita în țara în care s-a stabilit alături de familia sa. În acest caz, Ambasada Țărilor de Jos din Armenia nu este responsabilă de eliberarea vizei. Ambasada Lituaniei din Armenia, care era responsabilă de tratarea cererii, ar fi refuzat să elibereze viza. Petiționarul reclamă faptul că, întrucât decizia este luată de autoritățile lituaniene, contestația ar trebui introdusă în Lituania. Deși, la evaluarea cererilor, toate statele membre aplică Codul de vize al Uniunii, petiționarul afirmă că procedura de contestare din fiecare țară este diferită (de exemplu, în ceea ce privește termenul de contestare a deciziei), ceea ce îngreunează demersurile pentru persoanele care nu sunt cetățeni lituanieni (de exemplu, fiind necesară traducerea documentelor în limba lituaniană) și descurajează cetățenii să depună contestații. Prin urmare, el solicită ca normele UE să le permită cetățenilor să conteste refuzul acordării vizei în țara în care viza a fost solicitată.

### 2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 26 iunie 2024. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 227 alineatul (5) din Regulamentul de procedură – noul articol 233 alineatul (5) din Regulamentul de procedură].

### 3. Răspunsul Comisiei, primit la 1 august 2024

#### *Observațiile Comisiei*

Resortisanții țărilor terțe care au nevoie de viză pentru a călători într-un stat Schengen pentru o perioadă de cel mult 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile ar trebui să solicite o viză de scurtă ședere la ambasada statului membru de destinație în temeiul dispozițiilor generale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)<sup>1</sup>.

Codul de vize le impune solicitanților de vize să prezinte anumite documente justificative pentru a dovedi că îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute de Codul frontierelor Schengen și pentru a permite evaluarea intenției solicitanților de a părăsi teritoriul statelor membre Schengen înainte de expirarea vizei pe care o solicită. Aceste documente justificative ar trebui să indice scopul călătoriei, să furnizeze informații cu privire la transport și la cazare, la posesia de către solicitant a unor mijloace suficiente pentru durata șederii, precum și să prevadă întoarcerea în țara de origine/reședință sau continuarea călătoriei către o țară terță.

Atunci când solicită o viză Schengen, solicitanții trebuie să justifice în mod clar scopul călătoriei lor. Această cerință face parte din procesul de solicitare a vizei pentru a garanta alinierea călătoriei la categoriile permise în temeiul Codului de vize.

În timp ce viza de turist este destinată activităților recreative sau turistice, viza de vizitator este destinată în mod specific vizitării membrilor familiei sau a prietenilor apropiați care locuiesc în spațiul Schengen.

Unul dintre principiile de bază ale articolului 5 alineatul (4) din Codul de vize este că toate statele membre ar trebui să fie prezente sau reprezentate în scopul eliberării vizelor în toate țările terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză.

Articolul 8 din Codul de vize stabilește dispozițiile privind înțelegerile de reprezentare între statele membre pe baza unor acorduri bilaterale. Ca regulă generală, statul membru reprezentant este responsabil de întreaga procedură de gestionare a vizelor, inclusiv de posibilul refuz. Cu toate acestea, statul membru reprezentat poate solicita ca, atunci când statul membru reprezentant intenționează să refuze viza, dosarul de cerere să fie transmis autorităților competente ale statului membru reprezentat în vederea luării unei decizii finale. În cazul în care Țările de Jos sunt reprezentate de un alt stat membru, statul membru reprezentant este responsabil de toate aspectele procesului.

Dreptul persoanelor cărora li s-a refuzat viza de a introduce o cale de atac împotriva unei astfel de decizii este stabilit în Codul de vize (articolul 32), iar informațiile privind procedura căii de atac trebuie furnizate în forma prevăzută și în Codul de vize. Procedura căii de atac ar putea permite clarificarea motivelor refuzului. Procedura căii de atac intră în sfera de competență a statelor membre și respectă procedurile explicate în notificare.

---

<sup>1</sup> Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize.

Căile de atac se introduc împotriva statului membru care a luat decizia finală cu privire la solicitare. În cazul reprezentării, ar trebui introduse căi de atac împotriva statului membru reprezentant care a luat decizia finală de a refuza viza. Statul membru care a luat decizia inițială privind viza este cea mai în măsură să soluționeze calea de atac, deoarece are acces direct la dosarul cauzei, înțelege contextul juridic și factual specific și urmează propriile proceduri juridice stabilite pentru astfel de reexaminări.

Sistemul actual, care impune introducerea unei căi de atac în statul membru care a prelucrat cererea de viză, respectă dreptul la o cale de atac efectivă consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene<sup>2</sup>. Acest drept garantează că persoanele au acces la un proces echitabil și transparent de contestare a deciziilor luate de autoritățile publice, inclusiv a deciziilor de refuz al acordării vizelor. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a validat în cauza C-680/17 principiul potrivit căruia căile de atac trebuie formulate în conformitate cu normele naționale, care, în acest caz, ar trebui să fie cele lituaniene.

### *Concluzie*

Căile de atac prevăzute la articolul 32 din Codul de vize sunt conforme cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Având în vedere cele de mai sus, Comisia nu consideră că este necesar să ia măsuri.

---

<sup>2</sup> <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:12012P/TXT>